

РЕШЕНИЕ

№ 4173

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **3641** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 226 АПК вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

С решение № 1641 от 27.03.2012 г. на АССГ по адм. дело № 9269/ 2010г. на АССГ жалбата на Ц. Х. И. срещу заповед № РД 15 0804/ 22.10.2010 г. на началника на ДНСК е оставена без разглеждане като просрочена и е отхвърлено оспорването за нищожност на административния акт. Това решение е отменено с решение № 4615/ 03.04.2013 г. по адм. дело № 7736/2012 г. на ВАС, V отделение като постановено в нарушение на процесуалните норми на чл.163, ал.3 вр. чл.152, ал.4 от АПК, квалифицирани като съществени, тъй като са довели до неяснота допустимо ли е оспорването, за което съдът следи служебно. Указанията по чл.224 АПК са три – на административния орган да се предостави възможност да приобщи към преписката по делото писмото, с което е получена жалбата; на И. – да ангажира доказателства, че същата е подадена по пощата според твърденията по молба от 16.02.2011 г., и да извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК вр. чл. 168, ал. 1 от АПК.

В жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство, депозирана чрез пощенски оператор на 18.11.2010 г., са въведени оплаквания за незаконосъобразност на Заповед № РД 15 0804 от 22.10.2010 г. на началника на ДНСК, с която на Ц. И. е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и е прекратено служебното й правоотношение. Аргументирани са с твърдението, че лицето, което е подписало акта, не е началник на ДНСК от 26.10.2010 г., а към датата

на връчване 04.11.2010 г. дисциплинарно наказващ орган е М. Г.. Неправилно в заповедта са инкорпорирани две властнически волеизявления – за налагане на дисциплинарно наказание и за прекратяване на служебно правоотношение. По същество – че проведеното дисциплинарно производство е формално, наказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл.93, ал.1 ЗДСл да събере и оцени посочените от държавния служител доказателства. Нарушена била и разпоредбата на чл. 97, ал.1 от ЗДСл – липсва обективно описание на дисциплинарно нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Няма съответствие между фактическата и диспозитивната част, в която е мотивирано наложеното наказание. Най-сетне, дори да се приеме, че жалбоподателката е извършила дисциплинарно нарушение, то не обуславя налагане на най-тежкото наказание.

Исканията до съда, поддържани в с.з. от адв. С., са за отмяна на акта, за възстановяване на И. на заеманата длъжност и за присъждане на разноски. В писмено становище по чл. 149, ал. 3 ГПК е поискано да бъде допуснато предварително изпълнение на решението.

Ответникът – началникът на ДНСК, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата и счита, че заповедта е издадена от компетентен орган и има необходимото съдържание по чл. 97 ЗДСл и моли съда да я отхвърли.

От фактическа страна се установява:

Ц. И. е работила на длъжност старши експерт връзки с обществеността в отдел „Техническо обслужване”, Дирекция „Финансово и техническо обслужване” в ДНСК по силата на заповед № РД 15 0573/ 26.03.2010 г. на главния секретар на ведомството. Според длъжностна характеристика, с която жалбоподателката се запознала на 17.02.2010 г. длъжността е на пряко подчинение на началник отдел „Техническо обслужване” и нейна цел е да осъществява връзките с обществеността на ДНСК като подпомага началника на отдел ТО при организирането и координирането на връзките с обществеността. Сред основните ѝ задължения са да отговаря за комплексния информационен профил на ДНСК в публичното пространство и нейното място и роля в държавната администрация; проучва и анализира общественото мнение преди провеждането на определена политика на ДНСК и анализира публикациите за дейността на ведомството; отговаря за поддържането на редовни и коректни контакти с медиите, съдейства за гарантиране на добри взаимоотношения и нормална обратна връзка, координира вярното и правдиво отразяване на проблемите и постиженията на ДНСК; поддържа непрекъснати контакти със сродните звена в системата на държавната и местната администрация; Задачите за изпълнение се възлагат от началника на отдел ТО, като получава допълнителни от директора на Дирекция ФТО, главен секретар, заместник началниците и началник ДНСК. В раздел 9 „контакти” в длъжностната характеристика е предвидено, че вътрешните контакти са чрез началник отдел ТО с началник ДНСК, заместник началниците на дирекцията, главен секретар, директори на дирекции в централното управление и началниците на РДНСК; външни – със специалисти от органите на МРРБ, с други администрации и ведомства в рамките на проблематиката, по която работи; осъществява контактите със средствата за масово осведомяване; информира обществеността за политиката на ДНСК и за осъществяваните от нея програми и дейности.

На 19.10.2010 г. при органа по назначаване е постъпила докладна записка вх. № СЧР 2132 15 099 от прекия ръководител на И., съдържаща данни за датите, на които

служителката се отклонила от установеното работно време /27, 28 и 29 септември 2010 г., 01, 04, 05, 06 октомври 2010 г./; за дните, в които е отсъствала от работа /30.09.2010 г., 07.10.2010 г., 08.10.2010 г., 13.10.2010 г./ Изложено е, че когато жалбоподателката е на работното си място, се труди /усилено/ на служебния компютър по личен проект, във връзка с който провежда многобройни телефонни разговори – по този начин възпрепятства работата на отдела, защото компютърът е общ за И. и за Т. Р., която не успява да следи електронните медии на служебния имейл в дирекцията.

На 10.10.2010 г. във вестник „Стандарт” е публикувана статия, позоваваща се на некоординирано с ДНСК изказване на И., ползваща по същото време отпуск за временна неработоспособност. Същия уикенд жалбоподателката е направила изявление пред Телевизия Скат, което също не е съгласувано с ръководството на дирекцията.

В деня на постъпване на цитираната докладна записка /ДЗ/ при органа по назначаване е издадена заповед № РД 16 056 за образуване на дисциплинарно производство въз основа на ДЗ № РП 383/2010 г. на началник отдел ТО дирекция ФТО. Разпоредено е И. да се яви същия ден в 11,00 ч, за да бъде изслушана и даде устни обяснения във връзка с цитираната ДЗ, а до 17,30 /края на същия работен ден/ - да депозира писмени обяснения.

Със заповед № РД 16 057/ 19.10.2010 г. ответникът разпорежда дисциплинарният съвет на ДНСК да образува дисциплинарно дело – в мотивите на заповедта е посочено, че И. вече е дала устни обяснения пред началника на ДНСК.

В съставения в изпълнение на заповед № РД 16 056/19.10.2010 г. протокол за изслушване жалбоподателката излага, че възможна причина за липсата на регистрация в системата за достъп е съвместно излизане с колега. Пояснила кога и по какъв повод е напускала сградата на дирекцията предходния ден; кому е съобщила за издадени болнични листове за временна неработоспособност. Заявила, че изявленията в медиите са правени в присъствие на 4 души през м. септември 2010 г. Касае се за две запитвания - за[жк]и „Ченгене скеле”, но от телевизия СКАТ не я потърсили повече. И. счита, че не следва да носи отговорност за това, че е цитирана. В неделния ден ѝ се обадили двама журналисти и поискали телефон на началник сектор Х., но жалбоподателката отказала да го предостави. Не е запозната със статията във вестник „Стандарт” – не е споделяла за удостоверенията за търпимост, а изрично е обяснила, че ДНСК не може да издава разрешения за строеж и че с къщи не се занимава – това са думите ѝ пред журналисти от в-к „Стандарт”. След завръщането ѝ от отпуск е изготвила молба до началник ДНСК, но като узнала, че той ползва такъв, потърсила заместника му Д., от когото поискала разрешение да работи на половин ден.

По отношение на статията във вестник „Стандарт” от 11.10.2010 г. заявила, че предоставената информация се състои в това, че ДНСК е има данни за проблеми преди много години; че когато се прави проверка е възможно да се констатират издадени от главни архитекти документи – И. е наясно, че разрешения за строеж и за ползване на „древни” обекти дирекцията не издава. Н., от чието име е било обаждането, е ресорен журналист и никога не е имало проблеми с нея.

Приложена е разпечатка от в-к „Стандарт” със заглавие „Багери за веселото село” с ръкописно обозначаване на част от текста, която И. не възприема като цитат на нейни думи и подчертава, че не са ѝ известни останалите данни, упоменати в статията.

В писмени обяснения от 19.10.2010 г. служителката посочила, че на 27.09.2010

г. поради отсъствието на началника на ДНСК в разговор с неговия заместник получила разрешение да напуска работното си място около 16 ч, като започва работа по-рано - това разрешение касасело и дните, когато И. е била на половин работен ден. За един от тях оспорващата помолила колегата си Р. да предаде на прекия ръководител, че поради заболяване на двете деца няма да успее да се яви на работа. На служебния компютър г-жа М. е видяла покана до министъра на регионалното развитие и благоустройството, която била препратена с молба за редакция от организация, поканена на Форума на ДНСК. Подчертала, че не е правила изказване през почивните дни за телевизия Скат – разговор е имало, но преди месец по повод въпроси, зададени от телевизията на Р.. От Скат настоявали за интервю за с началника на РДНСК Б., което И., в присъствието на три служителки, назовани по собствени имена, отклонила. По отношение на статията във вестник „Стандарт” възпроизвела данните от устните си обяснения – счита, че написаното е дело на журналист, който не е ресорен и не познава темата.

Преписката съдържа и писмо до министъра на регионалното развитие и благоустройството по повод международна конференция на тема „Въвеждане на европейски стандарт 15733 за дейността на агентите на недвижими имоти – основа за регламентиране на бизнеса в Б.”, планирана за 22.10.2010 г. от 10 ч.

Според докладна на И. от 20.10.2010 г. след като прослужала в архив на телевизия Скат на телефонен разговор между нея и журналистка от телевизията установила, че се касае за монтаж на нейни думи, че в „Меден рудник” е съборено всичко, което е трябвало да се събори от РДНСК Б.. Категорично заявява, че на 10.10.2010 г. разговор с представител на цитираната телевизия не е провела.

Информационен бюлетин на Национално сдружение недвижими имоти от 08.08.2010 г. съдържа информация от И. в качеството ѝ на експерт връзки с обществеността при сдружението относно предстоящата на 22.10.2010 г. конференция.

Със заповед № РД 17 1463/ 27.09.2010 г., издадена от главния секретар на ДНСК на жалбоподателката е разрешено да ползва платен годишен отпуск 3 дни – до 29.09.2010 г. включително.

Според докладна записка от прекия ръководител на И. на 21.10.2010г. двете провели разговор, в който се изяснило, че оспорващата трябва да посети личния си лекар, за което ще напусне работното си място на обяд. М. указала на И., че ако това ще отнеме обедната почивка, не е необходимо да се депозира молба за отпуск – ако все пак не успее да се върне в рамките на работния ден, да оправдае отсъствието си с болничен лист. До 10,30 ч на 22.10.2010 г. жалбоподателката не се явила на работа и не се обадила на прекия си ръководител.

На 22.10.2010 г. директорът на Дирекция „ФТО” и началник отдел „ТО” докладвали на органа по назначаване, че същия ден жалбоподателката се намирала в хотел „Ш.”, където придружавала екип журналисти към зала за брифинг на провеждащата се Конференция и кръгла маса на тема „Въвеждане на европейски стандарт EN 15733 за дейността на агенциите за недвижими имоти”, организирано от Националното сдружение Недвижими имоти и Европейската конфедерация на Агентите на недвижими имоти.

Преди началото на разглежданото дисциплинарно производство е изготвена Докладна записка от прекия ръководител на И. от 27.07.2010 г. относно констатация, че от рубрика „Обратна връзка” от електронната страница на дирекцията 15 бр електронни съобщения не са разпечатани и заведени с входящ № съгласно документооборота от

Ц. И. – същите са цитирани по видове, номера и дати. Върху ДЗ е налична разпореждане „Писмени обяснения от г-жа И.”, но такива преписката не съдържа. На л. 55 от адм. дело № 9269/2010г. се намират нейни обяснения от 09.06.2010 г. по повод отсъствия от работното място през м. май 2010 г.

Според болнични листове съответно № 796/ 08.10.2010 г. и № 808/ 12.10.2010 г. от ВМА на И. е неработоспособност за отглеждане на малко дете в периода 07.10.2010 г. – 16.10.2010 г. – общо 9 дни.

На заседание, започнало на 20.10.2010г. и приключило на 22.10.2010г. Дисциплинарният съвет /назначен със заповед № РД 13 309 от 06.07.2010 г. на началника на ДНСК/ на дирекцията е изяснил фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, като е събрал и разгледал и следните доказателства - разпечатка от електронната система за контрол на достъпа за периода от 09.08.2010г. до 19.10.2010г., болнични листове № 0438312 от 08.10.2010г. и № 0438315 от 12.10.2010 г., работен план на служителя за периода от 01.04.2010г. до 30.11.2010 г., с данни за проведена междинна среща и коментар на оценяващия ръководител, постъпили по предходно производство обяснения на служителя вх. № СЧР-1625-08-668/09.06.2010г и разпечатка от електронната система за контрол на достъпа за периода от 01.04.2010 г. до 09.06.2010г., докладна записка вх.№ СЧР-2132-11-336/27.07.2010г. от началника на отдел “ТО” по повод неизпълнение на служебни задължения от служителя, докладна записка от началника на отдел ТО от 22.10.2010 г. и докладна записка от началника на отдел ТО и директора па дирекция ФТО от 22.10.2010 г., информационен бюлетин бр.8. август 2010г. на Национално сдружение Недвижими имоти.

Във фактическата част на заповедта са разгледани следните данни:

След завръщането си от отпуск на 27.09.2010 г. И. е провела разговори с началник отдел ТО и директор дирекция ФТО, при който е постигнато съгласие служителката да поиска 3 дни платен годишен отпуск, който да ползва като работи 6 дни на половин работен ден от 09,00 ч, до 13,00ч. Жалбоподателката получила устно разрешение от заместник началник ДНСК Д. да изпълни служебните си задължения с работно време от 08,00 до 16,00 ч. Същия ден подава молба за отпуск от 27 до 29.09.2010 г., разрешен със заповед № РД 17 1463/ 27.09.2010г. на главния секретар на ДНСК. Според данните от електронната система за контрол на достъпа в сградата на ДНСК на 27.09.2010 г. не е регистрирано влизане и излизане на И. – формиран е извод, че не е спазила установения пропускателен режим; на 28.09.2010 И. влиза в сградата в 08,17 ч и напуска в 11,59 ч; на 29.09.2010 г. на работа от 08,20 ч, но няма регистрирано напускане на сградата – следователно не е използвала магнитната си карта. На 30.09.2010 г. не е на работа, за което не е уведомила прекия си ръководител, а според обясненията си се е обадила на друг колега. На 01.10.2010 г. се явява на работа в 07,52 ч, не се регистрира при напускане на сградата. На 04.10.2010г. е на работа от 07,55 ч до 16,03ч на 05.10.2010 г. от 08,05 ч до 15,57 ч с почивка от 12,13 до 13,27 ч. В периода 07-15.10.2010 г. ползва отпуск за временна неработоспособност.

И. е дала изявление за журналист от в-к Стандарт в телефонен разговор в почивен ден 10.10.2010 г., което не е съгласувано с ръководството на ведомството.

Според докладна записка от 22.10.2010 г. от началник отдел ТО на 21.10.2010г. И. е била на работа до обяд в добро здраве. Същия ден е уведомила прекия си ръководител, че ще посети личния си лекар, за да определи кога да направи изследвания, дължими на всеки 6 месеца.

На 22.10.2010 г. в 09,30 ч служителката участва в международна конференция и кръгла маса на тема „Въвеждане на европейския стандарт EN 15733 за дейността на агентите на недвижими имоти”, организирана от Националното сдружение Недвижими имоти и Европейската конфедерация на агентите на недвижими имоти. Посоченото обстоятелство е констатирано непосредствено от прекия ѝ ръководител и директора на дирекция „Финансово и техническо обслужване” на ДНСК – там служителката е присъствала без знанието и възлагане на органа по назначаване до 11 ч на 22.10.2010 г. И. не се явила на работното си място и не е уведомила прекия си ръководител за отсъствието.

След анализ на обясненията ѝ ответникът приема, че

На 27.09., 28.09., 29.09. и 05.10. на работното си място в ДНСК И. нарушила виновно задължението си по чл. 23 ЗДСл да спазва установеното работно време съгласно чл. 26, ал. 2 УП на ДНСК, а на 30.09.2010 г. не се явила на работното си място в сградата на ДНСК в [населено място] – чл. 23 ЗДСЛ и чл. 11 КПСДА – неспазването на работното време се установява от ДЗ №2132 15 099/ 19.10.2010 г. на прекия ръководител на И. и от разпечатката на системата за контрол на достъпа. На 30.09.2010 г. жалбоподателката не е изпълнила задължението си по т.4.6.13 от РП 6.3-1-01 Правилник за вътрешния трудов ред да уведоми прекия си ръководител за налагащото се отсъствие на 30.09.2010 г. и промяна на работното време в останалите дни – нарушение по чл. 6, ал. 1 КПСДА.

На 29.09.2010 г. и на 01.10.2010 г. не е изпълнила задълженията си по т. 4.4 от РП 6.3-1-01 П., тъй като няма данни да е използвала персоналната си магнитна карта съгласно установената система за контрол на достъп – неизпълнение по т. 7 от длъжностната ѝ характеристика.

На 10.10.2010 г. е разговаряла с журналист от вестник „Стандарт”, въпреки че е ползвала отпуск за временна неработоспособност без да е съгласувала с прекия си ръководител или ръководството на ДНСК изявлението, публикувано в бр. на вестника от 11.10.2010 г., която информация е неблагоприятна за администрацията;

И. е извършвала на служебното си място дейност в личен интерес – данните в тази насока, визираны в ДЗ № 2132/ 19.10.2010 г. се подкрепят от изложените в ДЗ от 22.10.2010 г. - нарушение по чл. 13, ал. 1 КПСДА.

При определяне вида на наказанието е анализирано цялостното служебно поведение на И. – данните за нарушения на служебната дисциплина преди да бъде образувано разглежданото производство, резултати от междинна среща за атестационния период и е формиран извод за системност на нарушенията – от данните в ДЗ от 22.10.2010 г. се потвърждава, че тя е работила в личен интерес. По този начин е мотивирано налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Заповед № РД 15 0804 е издадена на 22.10.2010 г. И. се е запознала със съдържанието ѝ на 04.11.2010 г. Жалбата, по която е образувано делото, е подадена на 18.11.2011 г., преди да е изтекъл срокът по чл. 149 от АПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по чл. 92, ал. 1 ЗДСл. Без значение е кой е заемал длъжността началник ДНСК към датата на

съобщаването му – цитираният момент е относим към преценката от кога тече срокът за обжалване на заповедта. Липсва нормативна пречка един материален носител да инкорпорира две и повече властнически волеизявления. Поради това оплакванията за незаконосъобразност на акта, мотивирани с горните твърдения, не могат да бъдат споделени.

От процесуалноправна гледна точка редът за налагане на дисциплинарни наказания е визиран в раздел II, глава Пета от ЗДСл. Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и т. 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Цитираната процедура е задължителна преди налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 от ЗДСл, каквото е наказанието на жалбоподателката. В това предварително производство се събират и изясняват фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, при необходимост се изслушват обясненията на държавния служител и се обсъждат представени от него доказателства. Съгласно чл. 96, ал. 3 от ЗДСл, дисциплинарният съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. В 7-дневен срок от приемането на решението дисциплинарният съвет го представя заедно с преписката по делото на дисциплинарно наказващия орган (ал. 4). Законодателят е предвидил специална процедура преди налагане на по-тежките дисциплинарни наказания по т. 4 и т. 5 на ал. 1 от чл. 90 от ЗДСл, за да бъде изяснена безпристрастно фактичестката обстановка и държавният служител да има възможност за представяне на доказателства в своя защита.

По настоящото дело са представени данни за провеждане на такова производство, видно от приложеното решение на дисциплинарния съвет, съдържащо подробен анализ на данните в преписката, но и информационни източници за събития и деяния, попадащи извън обхвата на заповеди № РД 16 056 и 16 057/ 19.10.2010 г., където са очертани фактичестките рамки на дисциплинарното производство – докладната записка от същия ден на прекия ръководител на И.. Цитирането на ДЗ № РП 383/2010 г. съдът възприема като очевидна неточност първо, защото подобен акт преписката не съдържа /вж и поясненията относно ползваните сигнатури в деловодството на ведомството юрк. И., с.з. 30.05.2013 г./ и второ, защото всички твърдения в устните и писмените обяснения на И., а и по делото, касаят именно фактите, на които се основава ДЗ № СЧР 2132 15 099 от 19.10.2010г. на нейния пряк ръководител.

Установявайки една от процесуалните гаранции за законосъобразност на дисциплинарното производство, разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл задължава дисциплинарно-наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Приетите от органа по назначаване груби нарушения на служебната дисциплина са в следните насоки: Неспазване на установеното работно време

и свързаното с него задължение за регистриране в системата за контрол на достъп в сградата, където се намира работното ѝ място; неспазване на задължението да уведоми прекия ръководител за наложително отсъствие на 30.09.2010 г.; некоординиран с ръководството на ДНСК разговор с журналист от печатно издание в неработен ден, довел до некоректно оповестяване на неблагоприятни за администрацията данни; извършване на работното място на дейност в личен интерес.

Дисциплинарната отговорност е санкционна по характера си. Затова прилагането ѝ се подчинява на стриктни правила. Данните по преписката отричат позицията на ответника, че те са спазени:

Мотивите на Заповед № РД 15 0804/ 22.10.2010 г. съдържат фактически данни в три насоки – първо, относно отклонения на И. от служебните ѝ задължения, установени в ДЗ от 27.07.2010 г.; второ - по отношение на фактите, изложени в ДЗ № 2132 15 099/ 19.10.2010г., която е послужила за фактическо основание да се постави началото на конкретното дисциплинарно производство и на трето място – взети са предвид събития, настъпили в периода 20-22.10.2010 г. – когато са събрани доказателства, заседавал е Дисциплинарният съвет, но за които не са взети обяснения от служителката – последното обстоятелство е рефлектирало върху обосноваването на извода да е налице нарушение по 23, ал. 3 ЗДСл и чл. 11 КПСДА.

По отношение на извода, че на датите, посочени в акта, служителката не е спазила работното си време – от една началникът на ДНСК органът приема за установено, че въпреки издаването на заповед за ползване на отпуск за три работни дни – 27,28 и 29 септември 2010 г., е налице устна уговорка между И. и заместник на органа по назначаване за ползване на отпуск през половин работен ден – правното основание за така заявеното/ и разрешено, макар без писмен акт/ отлагане на ползването на отпуска не е посочено в преписката. В рамките на дисциплинарното производство не са събрани данни каква е била действителната уговорка между служителката и заместника на органа по назначаване, за да може да се прецени дали и по какъв начин И. се е отклонила от нея. При положение, че е налична заповед за ползване на отпуск през три работни дни – 27,28,29 септември 2010 г. сведенията за времето, през което оспорващата действително се е намирала на работното си място на цитираните дати са неотнормирани към разпоредбата на чл. 23 ЗДСл.

Установено е обаче неуведомяване на прекия ръководител за препятствието да се яви на работа на 30.09.2010 г. – И. е съобщила на колегата си, която няма това качество – не заслужава коментар възражението, че жалбоподателката не е разполагала с данни за телефонния номер на М. при положение, че е разговаряла с нейна подчинена същия ден и не е била лишена от възможност да получи въпросната информация.

Като заемаща длъжността старши експерт връзки с обществеността И. е длъжна да поддържа на редовни и коректни контакти с медиите, съдейства за гарантиране на добри взаимоотношения и нормална обратна връзка, координира вярното и правдиво отразяване на проблемите и постиженията на ДНСК; Оспорващата не отрича, че е провела телефонен разговор с журналист от вестник „Стандарт” /в неприсъствен ден/, но сочи, че предоставените данни не са възпроизведени коректно. След като е влязла в

контакт с медията, И. е следвало да положи дължимата грижа да осигури правдивото отразяване на дейността на дирекцията. Друг е въпросът, че липсват данни за съдържанието на разговора, за да може да се формира обективна преценка дали данните в публикацията са предоставени от И. във вида, в който са обективирани в печатното издание.

По отношение на нарушението на чл. 11 и чл. 13 КПСДА – използване на служебното си положение за лични интереси бе посочено, че неговото установяване във възприетата в оспорения акт пълнота се основава на събития, настъпили след като е образувано дисциплинарното производство, за които обяснения от И. не са изискани и не са дадени – поради това изводите за доказаност на нарушение по чл. 13 КПСДА ответникът е формирал в нарушение на съществено процесуално правило – да изясни обективно фактите от значение за случая.

Реализирането на дисциплинарна отговорност по чл. 89, ал. 2 ЗДСл предполага установяване да се осъществено някое от посочените в текста нарушения или в конкретния случай с оглед мотивите на издадената заповед наказващият орган следва да установи неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на КПСДА - нарушения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от закона. Изложеният анализ на установените в производството факти препятства обосноваване на извод за доказаност на всяко от нарушенията в тяхната кумулативна даденост, обусловили налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Дори да се приемат да установени по несъмнен начин всички нарушения, описани в заповедта, органът не е обосновал най-тежката санкция – неспазването на установения режим на достъп в сградата и неуведомяване на прекия ръководител за причина за неявяване на работа не е съпоставило по последиците си с допускането да се отрази некоректно дейността на ведомството, рефлектиращо незабавно и негативно върху авторитета на институцията. Изводът не се променя от данните за съществували преди началото на разглежданото производство действия по проверки спрямо И., касаещи отклонения от изискванията на служебната дисциплина – органът по назначаване е разполагал с възможност да я санкционира за всяко от тях, но не го е сторил.

При изложения анализ съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в нарушение на съществено процесуално правило и в неизпълнение на изискването за мотивираност на акта, което е обусловило неправилно приложение на материалния закон.

Искането за възстановяване на заеманата държавна служба, заявено с оспорването, следва да се остави без разглеждане. Със ЗИД на ЗДСл. (Обн. ДВ, бр. 95 от 28.10.2003г.) е отменена разпоредбата, уреждаща възможност за държавния служител да претендира от съда възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, като с нормата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл е прогласено правото на служителя при отмяна на заповедта за уволнение да се яви в съответната администрация за да заеме длъжността си в 2-седмичен срок от влизането в сила на административния акт или съдебното решение.

Актовете по прекратяване на служебното правоотношение по ЗДСл се ползват с предварителна изпълняемост – чл. 124, ал. 2 ЗДСл. Към датата на

устните състезания по настоящето дело оспореният акт е изпълнен. Поради това поисканото по аналогия с исковите производства по КТ допускане на предварително изпълнение на съдебното решение е лишено от предмет и следва да бъде оставено без разглеждане.

При този изход на делото на жалбоподателката се следват разноски /от ответника не са поискани/, каквито са направени за заплащане на възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между И. и адв. Н. на 09.11.2010 г. в размер на 600 лв. При извода за недопустимост на две от исканията на И. /за възстановяване на държавна служба и за допускане на предварително изпълнение на решението/ разноски по чл. 226, ал. 3 АПК не й се следват.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.124 от ЗДСл, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Ц. Х. И. заповед № РД 15 0804/ 22.10.2010 г. на началника на ДНСК с която е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното правоотношение между оспорващата и ДНСК.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на Ц. Х. И. от [населено място] 600 /шестстотин / лева разноски по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исканията на Ц. Х. И. за възстановяване на държавна служба и за допускане на предварително изпълнение на решението по делото и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, а в прекратителната му част с частна жалба в 7-дневен срок, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: